

SỐ 397

KINH ĐẠI PHƯƠNG ĐẰNG ĐẠI TẬP

Hán dịch: Đời Bắc Lương, Tam tạng Đàm-vô-sám, người
nước Thiên Trúc.

QUYỂN 1

Phẩm 1: ANH LẠC

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Thế Tôn ngụ trong đại tháp nơi núi Kỳ-xà-quật thuộc thành Vương xá. Đó là nơi an trụ của các Đức Phật thời xa xưa, chư Bồ-tát luôn tán thán. Nơi ấy đất đai sạch sẽ, có pháp tòa vi diệu tối thắng của các Đức Phật, Trời, Rồng, Quỷ thần thường ngợi khen, nuôi lớn số căn lành, ánh sáng mầu nhiệm của chư Phật thường chiếu đến, thành tựu vô lượng, vô biên công đức, đầy đủ hạnh độ sinh của chư Như Lai. Sau khi thành đạo Bồ-đề, Đức Thích-ca chuyển bánh xe pháp, giáo hóa mọi loài, tự tại trong các pháp. Lúc này, Phật cùng đi với sáu vạn tám ngàn Tỳ-kheo tăng, những người đã đoạn trừ tập khí của phiền não, đều là đệ tử Phật, hiểu nghĩa sâu xa vi diệu, là ruộng phước, diệt hết nẻo sinh tử, đủ giới thanh tịnh, đạt quả không sinh diệt, vô số Bồ-tát xuất gia, đủ trí vô ngại, trí sâu mầu, trí thông đạt tất cả, đại Từ, đại Bi, mưa pháp diệu. Các Bồ-tát này thường bố thí pháp vị cam lồ, đối với chúng sinh tâm luôn bình đẳng như đại địa, thành tựu phát triển pháp trợ đạo, đủ trí sáng xua tan tăm tối, soi rọi đường lành dữ, nở đóa sen lành, thành thực căn lành của chúng sinh, nuôi lớn mầm tốt, làm khô cạn biển phiền não, đủ cánh trí tuệ tự tại bay đi khắp mọi nơi. Các Bồ-tát ấy như mặt trời vì tăng trưởng pháp lành, đoạn trừ pháp ác cho chúng sinh; như mặt trăng vì kiên định

pháp lành như núi Tu-di, tâm tịch tĩnh, tu tập hạnh thanh tịnh, không dao động trước các học thuyết thế gian, an trụ trong pháp xuất thế vô thượng, thấy các Đức Phật ở tất cả cõi nước, chứa nhóm pháp lành như biển lớn, thành tựu viên mãn các pháp Đà-la-ni, trọn tâm đại Từ bi, tịch tĩnh hạnh Bồ-tát trang nghiêm mất định tuệ, từ lâu đã không còn sợ hãi pháp mầu nhiệm, vô số kiếp tu tập pháp giác ngộ. Chưa trọn vẹn thì tu tập mãi, thành tựu công đức của hàng Bồ-tát. Đó là các Đại Bồ-tát: Tuệ Quang Vô Ngại Nhân; Kiến Nhất Thiết Điền Trang Nghiêm Anh Lạc; Bất Đoạn Như Lai Tánh Xuất Thế Ý; Vị Chư Chúng Sinh Thị Hiện Tế Hạnh Thần Túc; Vô Lượng Nhạo Thuyết Vô Ngại Thần Túc Tràng Danh Xưng; Tịnh Chúng Quang Tự Tại Vương; Thiện Năng Luận Giải Tự Nghĩa Quảng Thuyết Luận Nghĩa Thần Túc; Vô Lượng Công Đức Trí Tuệ Trang Nghiêm Trụ. Các Bồ-tát ấy luôn gần gũi Đức Thế Tôn, được nghe Phật giảng nói pháp hạnh của Bồ-tát.

Lúc ấy, mười sáu năm kể từ khi thành đạo, Đức Như Lai tập hợp đại chúng, những người tu tập phạm hạnh, đủ khả năng thọ trì tạng pháp của Bồ-tát. Đức Phật nghĩ: Trước khi thuyết giảng pháp hạnh Bồ-tát cho chúng cốt cán này ta nên thị hiện sức thần thông vi diệu của chư Phật để chúng biết cảnh giới sâu mầu của các Đức Như Lai. Thế rồi Đức Thích-ca nhập định “Phật cảnh thần thông thật kiến chúng sinh”. Nhờ công đức và thần lực nơi trí tuệ của Phật, giữa hai cõi trời Đục, Sắc hiện ra một cõi nước rộng lớn như tam thiên đại thiên thế giới. Đức Phật đi lại dừng nghỉ ở đó. Phật lại phóng ánh sáng thanh tịnh chiếu soi các cõi Như Lai nơi mười phương, khiến chúng sinh thành tựu tâm biết đủ, đối với các cung điện cõi trời ánh sáng ấy hơn hẳn, có thể nhắc răn các Bồ-tát bị phóng dật lôi cuốn trong mọi cảnh giới. Bao quanh vùng đất ấy là bốn vòng cây lưu ly trắng và tường vàng ròng, nhà báu công đức, mái nhà rũ bằng mã não; lan can là các loại báu, lưới châu trắng phủ bên trên, trang nghiêm bằng cờ phướn, lọng báu, trên mặt đất xông rải các loại hương thơm. Ở đó đủ tất cả mọi vật trang trí đẹp nhất của chúng sinh nơi mười phương, đặt trăm ngàn vạn ức pháp tòa Sư tử, mỗi tòa đều trải nệm mềm mại đủ sắc màu rực rỡ, xung quanh có bốn bậc thêm thang bày bảy báu. Bậc thêm thang bằng kim cương rộng mười do-tuần. Khi đi trên đó phát ra âm thanh rất hay. Như bốn cõi thiên hạ, tam thiên đại thiên cõi nước đều thế.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn xuất định, tam thiên cõi nước chấn động sáu cách, hào quang của Phật sáng soi rực rỡ. Các Bồ-tát, Thanh văn

vây quanh cùng đi đến cõi ấy. Chư Thiên cung kính tán thán, trỗi nhạc, rải các loại hương thơm, hoa đẹp như hoa Mạn-đà-la, Ma-ha mạn-đà-la, Mạn-thù-sa, Ma-ha mạn-thù-sa để cúng dường, làm vang động vô số cõi nước với ánh sáng rực chiếu, hiện phước đức thần thông của chư Phật.

Lúc ấy, ở núi Kỳ-xà-quật đại chúng bỗng nhiên biến mất, từ các bậc thêm họ bay vụt lên hư không. Vô số trời, rồng, các quý thần: Bất hộ, Kỳ nhạc, Phi thiên, Kim sí điểu vũ, Phúc hành, Thị nhục, Thiện nga quý, Ứng nhĩ, La-sát Trụ xí, quý Yếm nhân, quý Năng cuồng, quý Ảnh, La-sát Sản nữ, quý Trì phát, quý Thường túy đều theo hộ vệ Phật, cúng dường hương, hoa, kỹ nhạc vi diệu lên Phật. Khi ấy, bốn Thiên vương quỳ gối, chấp tay nói kệ khen Phật:

*Ánh sáng Như Lai hơn tất cả
Xua tan đen tối ba đường ác
Hôm nay con xin về nương tựa
Tát-bà Tát-đạt Bạc Vô Thượng.*

Nói xong, bốn Thiên vương và chư Thiên nhân đi theo hầu Phật. Lúc ấy, Đế Thích và chư Thiên cõi trời Đao-lợi đều thấy Phật từ chỗ ở của mình. Họ trỗi nhạc, rải hoa, đốt hương cúng dường Phật, nói kệ tán thán Phật:

*Như Lai đầy đủ sáu Thần thông
Đại Bi tối thượng không ai hơn
Trang nghiêm mười phương bằng công đức
Con xin kính lễ Đấng Tối Thượng.*

Nói xong, họ vẫn theo hầu Phật. Thiên vương và Thiên tử cõi trời Dạ-ma cũng thấy Phật, trỗi nhạc, rải hoa, đốt hương cúng Phật, nói kệ khen Phật:

*Đấng trí tuệ vô ngại vô biên
Hiểu việc ba đời của chúng sinh
Một tâm biết rõ vô số tâm
Vì thế kính lễ Bạc Vô Thượng.*

Nói xong, họ vẫn theo hầu Phật. Thiên vương và Thiên tử cõi trời Đâu-suất thấy Phật, trỗi nhạc, rải hoa, đốt hương cúng Phật, nói kệ:

*Phật biết các pháp như lửa huyễn
Không nhận không làm không giảng nói
Thượng chúng nói pháp không thể nói*

Chỉ dạy vô ngã biết pháp tánh.

Nói xong, họ vẫn theo hầu Phật. Thiên vương và Thiên tử cõi trời Hóa lạc thấy Phật, trở nhạc, rải hoa, đốt hương cúng Phật, nói kệ:

*Như Lai trọn vẹn mười Lực lớn
Biết rõ pháp giới như hư không
Thương xót, không hình, hiện hình sắc
Bình đẳng thương yêu cả mọi loài
Như Lai thường hành Thế Tôn hành
Vì chúng sinh nên hành thế gian
Mở các pháp giới không phân biệt
Con nên kính lễ Phi Thiên Nhân.*

Nói xong, họ vẫn theo hầu Phật. Thiên vương và Thiên tử cõi trời Tha hóa tự tại thấy Phật, trở nhạc, rải hoa, đốt hương cúng Phật, nói kệ:

*Như giới an trụ nơi tịch tĩnh
Tu tập các pháp thiên vô thượng
Trí tuệ rộng lớn không chướng ngại
Con xin kính lễ Đấng Giải Thoát.
Pháp âm vi diệu đại Từ bi
Thật biết mọi pháp đạo phi đạo
Dũng mãnh, siêng năng không ai vượt
Con xin kính lễ Bạc Kiên Định.
Luôn luôn tu tập ba giải thoát
Không ai nói hết đức của Phật
Chim nhỏ không sánh bằng đại bàng
Nhưng cũng gắng sức bay khắp nơi.
Con như chim nhỏ gắng sức mình
Tán thán Đức Phật xin thương nhận
Không gieo hạt giống sao có quả
Không ngợi khen Phật sao giải thoát.
Thương yêu là lá, trí là hoa
Tam-muội là tua đài giải thoát
Bồ-tát ong chúa hút mật ngọt
Con xin lạy pháp Phật vi diệu.
Từ bi trí tuệ đều viên mãn*

*Xua tan tâm tối của chúng sinh
 Giới đức thanh tịnh chúng thích nhìn
 Con xin kính lễ trắng Phật pháp.
 Tâm Phật bình đẳng như hư không
 Giới đức thanh tịnh tâm không hai
 Trừ sạch như uế của chúng sinh
 Con xin kính lễ sông Phật pháp.*

Nói kệ rồi, họ theo hầu Phật. Chư Thiên khen ngợi xong, Như Lai hiện vô lượng thân thông oai lực, dẫn đến cõi bảy báu kia. Như bốn thiên hạ thấy Phật bay lên hư không, tam thiên đại thiên cõi nước đều thấy như vậy. Đến nơi Phật an tọa nơi tòa Sư tử, Thanh văn, Bồ-tát an tọa nơi tòa báu.

Khi ấy, Đức Thế Tôn nhập định Vô ngại giải thoát. Trên mỗi lỗ chân lông phóng ra vô số ánh sáng như cát sông Hằng, chiếu soi vô lượng cõi nước nơi các phương Đông, Nam, Tây, Bắc và bốn góc. Nhờ ánh sáng ấy, chúng sinh ở địa ngục ngừng khổ, chúng sinh ở cõi khác trừ hết tham, sân, si, hướng đến nhau bằng tâm Từ như cha và con. Bấy giờ, nhờ sức công đức của Phật, trong ánh sáng ấy rền vang tiếng kệ khuyên nhắc các Bồ-tát buông lung:

*Oai lực tinh tấn của Như Lai
 Trải khắp không gian suốt thời gian
 Làm sao khen ngợi đức sáng Phật
 Chỉ có Như Lai ở mười phương.
 Vì để nhắc các Bồ-tát
 Những người buông lung không tu thiền
 Đức Phật Thích-ca phóng ánh sáng
 Triệu tập Bồ-tát về cõi này.
 Thành tựu trọn vẹn mười Lực Phật
 Diệt trừ Ma vương khắp thế gian
 Pháp Phật thanh tịnh như hoa sen
 Ánh sáng chiếu soi không giới hạn.
 Đức Phật thuyết giảng pháp vô thượng
 Trời người tất cả không làm được.
 Vì thương chúng sinh Phật diễn giảng
 Pháp mẫu như Phật ở mười phương:
 Hôm nay Như Lai tập hợp chúng*

*Hy hữu khó gặp như hoa Đàm
Người nào thành tựu tâm thành tín
Đến chỗ Đức Phật để nghe pháp.*

Trong ánh sáng ấy, vang ra tiếng kệ nêu bày khắp mười phương, khuyến dụ các Bồ-tát, chấn động khắp nơi, đem đến niềm vui cho chúng sinh làm thanh tịnh các phiền não của mọi loại, xua tan bóng tối vô minh của quần mê, che lấp cung điện của trời ma. Sau khi chiếu soi khắp mười phương, ánh sáng lại nhập vào đỉnh đầu Phật. Bấy giờ, ở phương Đông có cõi Phật tên Vô lượng công đức bảo tụ thần thông, Đức Như Lai hiệu Tịnh Đại Tịnh Quang Thất Bồ-đề Phần Bảo Hoa Vô Đoạn Quang Vương, có một Bồ-tát tên Chư Pháp Tự Tại Công Đức Hoa Tử. Thấy ánh sáng, Bồ-tát này liền cùng vô số Bồ-tát như cát trong mười sông Hằng đến cõi báu thuộc thế giới Ta-bà.

Đến nơi các Bồ-tát thấy Đức Thích-ca Mâu-ni, cúi đầu lạy Phật, đi quanh Phật, cúng dường hoa thơm, nói kệ:

*Trọn vẹn công đức được giải thoát
Được Phật mười phương luôn ca ngợi
Danh xưng vang khắp mười phương cõi
Đại Từ, đại Bi Đức Thích Tôn.
Pháp giới Như Lai không sai khác
Vì chúng ngu si phân biệt giảng
Một pháp chính là vô số pháp
Như nhà ảo thuật hóa các huyễn.*

Nói kệ, lạy Phật xong, các Bồ-tát dùng sức thần hiện bày pháp tòa ở phía Đông, tuần tự an tọa.

Ở phương Nam có cõi nước tên Phật quang, Đức Phật nơi cõi ấy Vô Lượng Công Đức Bảo, có Bồ-tát tên Bảo Trượng; thấy ánh sáng Bồ-tát liền cùng mười hằng hà sa Bồ-tát đến cõi báu thuộc thế giới Ta-bà. Gặp Đức Thích-ca, các Bồ-tát cúi lạy, đi quanh Phật, cúng dường hoa thơm, nói kệ:

*Mây pháp đại Từ tuôn mưa pháp
Giảng pháp vô thường, không, vô ngã
Dùng nước Bát chánh dập lửa phiền
Nuôi lớn căn lành của chúng sinh.
Hào quang Đức Phật xua màn tối
Khuyên dạy Bồ-tát kẻ buông lung*

*Diệt trừ giống ác của ba nẻo
Chỉ rõ các pháp đạo, phi đạo.*

Nói kệ, lạy Phật xong, các Bồ-tát dùng sức thần hiện pháp tòa ở phía Nam, tuần tự an tọa.

Ở phương Tây có cõi Phật tên Quang minh, Đức Phật hiệu Phổ Quang, Bồ-tát tên Lực Vương. Thấy ánh sáng, Bồ-tát cùng mười hằng hà sa số Bồ-tát đến cõi báu thuộc Ta-bà. Gặp Đức Thích-ca, các Bồ-tát cúi lạy, đi quanh Phật, cúng dường hoa thơm, nói kệ:

*Trải vô số kiếp phát nguyện lành
Đạt thân thanh tịnh không lậu hoặc
Hạnh nghiệp Thế Tôn như hư không
Âm thanh vô ngại vang mười phương.
Phạm âm Như Lai tựa tiếng sấm,
Phải có nguyên nhân mới phát ra
Không nghe, không nhận, không chúng sinh
Đại Bi do đâu âm thanh nói.*

Nói kệ, lạy Phật xong, các Bồ-tát dùng sức thần hiện pháp tòa ở phía Tây, tuần tự an tọa.

Ở phương Bắc có cõi Phật tên Bảo trang nghiêm, Đức Phật hiệu Vô Lượng Công Đức Trang Nghiêm, Bồ-tát tên Đại Hải Trí. Thấy ánh sáng, Bồ-tát này cùng vô số Bồ-tát đến cõi báu thuộc Ta-bà. Gặp Đức Thích-ca, các Bồ-tát cúi lạy, đi quanh Phật, cúng dường hoa thơm, nói kệ:

*Hào quang vô thượng của Như Lai
Xua tan bóng tối của thế gian
Chúng sinh được thấy ánh sáng này
Trừ sạch tất cả mọi phiền não.
Thân lớn vượt ngoài ba ngàn cõi
Thần thông đạo lực thật vô biên
Như Lai đỉnh tướng làm sao thấy
Đại Bi nhiều kiếp tu hạnh gì?*

Nói kệ lạy Phật xong, các Bồ-tát dùng sức thần hiện pháp tòa ở phía Bắc, tuần tự an tọa.

Phương Đông nam có cõi Phật tên Vô ưu, Đức Phật hiệu Năng Hoại Nhất Thiết Ám, Bồ-tát tên Vô Thắng Quang. Thấy ánh sáng, Bồ-tát này cùng mười hằng hà sa số Bồ-tát đến cõi báu thuộc Ta-bà. Gặp Đức

Thích-ca, các Bồ-tát cúi lạy, đi quanh Phật, cúng dường hoa thơm, nói kệ:

*Một lỗ chân lông vô số cõi
Không hề tổn hại các chúng sinh
Cảnh giới Như Lai không ai biết
Thần thông của Phật khó suy lường.
Từ một thân Phật hiện nhiều thân
Nhưng thân chân thật không thêm bớt
Tuy hiện thần thông vì chúng sinh
Tâm Phật tịch tĩnh không kiêu mạn.*

Nói kệ, lạy Phật xong, các Bồ-tát dùng sức thần hiện pháp tòa ở phía Đông nam, tuần tự an tọa.

Phương Tây nam có cõi nước tên Thiện kiến, Phật hiệu Tâm Bình Đẳng, Bồ-tát tên Đại Bi Tâm. Thấy ánh sáng, Bồ-tát cùng vô số Bồ-tát bạn đến cõi báu thuộc Ta-bà. Gặp Đức Thích-ca, các Bồ-tát cúi lạy, đi quanh Phật, cúng dường hoa thơm, nói kệ:

*Trải vô số kiếp giữ tịnh giới
Như trâu chăm giữ đuôi của nó
Thương xót những ai phá hủy giới
Không hề kiêu mạn tự khoe mình.
Tâm của Như Lai tựa Tu-di
Tà kiến mười phương không lay động
Trí tuệ thâm diệu như biển rộng
Nào dễ đo lường đáy biển khơi.
Phật tự thoát khỏi nghiệp sinh tử
Lại giúp chúng sinh lìa khổ não
Giải thoát đạt được không sai khác
Tùy khi hành đạo có khác sai.*

Nói kệ, lạy Phật xong, các Bồ-tát dùng sức thần hiện pháp tòa ở phía Tây nam, tuần tự an tọa.

Phương Tây bắc có cõi nước tên Hoại ám, Đức Phật hiệu Đại Thần Thông Vương, Bồ-tát tên Bảo Vãng. Thấy ánh sáng, Bồ-tát Bảo Vãng liền cùng mười hằng sa Bồ-tát bạn đến cõi báu thuộc Ta-bà. Gặp Đức Thích-ca, các Bồ-tát cúi lạy, đi quanh Phật, cúng dường hoa thơm, nói kệ:

Như Lai Thế Tôn còn như huyễn

www.daitangkinh.org

*Giảng mọi việc huyền cho chúng sinh
Báu vật không thật nên như huyền
Không có chúng sinh nêu chúng sinh.
Như mọi cảnh sắc trong giấc mộng
Tỉnh ra nào thấy sắc tướng đâu
Vì độ chúng sinh hiện việc đời
Như Lai chân thật không hạnh ấy.*

Nói kệ lay Phật xong, các Bồ-tát dùng sức thần hiện pháp tòa ở phía Tây bắc, tuần tự an tọa.

Phương Đông bắc có cõi Phật tên Tịnh trụ, Đức Phật hiệu Tâm Đồng Hư Không, Bồ-tát tên Vô Biên Tịnh Ý. Thấy ánh sáng Phật, Bồ-tát liền cùng vô số Bồ-tát bạn đến cõi báu thuộc Ta-bà. Gặp Đức Thích-ca, các Bồ-tát cúi lạy, đi quanh Phật, cúng dường hoa thơm, nói kệ:

*Phật biết pháp giới rất sâu xa
Thường ưa tịch tĩnh không vọng tưởng
Hiểu rõ tâm tánh của chúng sinh
Giảng thuyết các pháp như hư không.
An trụ một tâm tử ba đời
Thấu hiểu tất cả các hành nghiệp
Không có tưởng tâm, tưởng chúng sinh
Trải vô số kiếp tu không tưởng.*

Nói kệ lay Phật xong, các Bồ-tát dùng sức thần hiện pháp tòa ở phía Đông bắc, tuần tự an tọa.

Phương dưới có cõi Phật tên Lạc quang, Đức Phật hiệu Bảo Ưu Bát Hoa, Bồ-tát tên Trang Nghiêm Nhạo Thuyết. Thấy ánh sáng, Bồ-tát liền cùng mười hằng sa Bồ-tát bạn đến cõi báu thuộc Ta-bà. Gặp Đức Thích-ca, các Bồ-tát cúi lạy, đi quanh Phật, cúng dường hoa thơm, nói kệ:

*Vô số bậc trí đệ tử Phật
Nhiều như bụi nhỏ khắp mười phương
Trải vô số kiếp cầu học Phật
Vẫn chưa tỏ hết pháp Như Lai.
Vì thế trí Phật thật vô biên
Công đức Tổng trì cũng như vậy
Danh xưng thế lực không giới hạn*

Như biển mười phương chẳng bến bờ.

Nói kệ lay Phật xong, các Bồ-tát dùng sức thần hiện pháp tòa ở phía dưới, tuần tự an tọa.

Phương trên có cõi Phật tên Anh lạc trang nghiêm, Đức Phật hiệu Đại Danh Xưng, Bồ-tát tên Nhất Thiết Pháp Thần Thông Vương. Thấy ánh sáng, Bồ-tát cùng vô số Bồ-tát bạn đến cõi báu thuộc Ta-bà. Gặp Đức Thích-ca, các Bồ-tát cúi lạy, đi quanh Phật, cúng dường hoa thơm, nói kệ:

*Thân nghiệp của Phật thật vô biên
Ý nghiệp, khẩu nghiệp cũng như thế
Chỉ Phật biết rõ ba nghiệp Phật
Ngoài ra mờ mịt như hư không.
Như Lai không thầy không người dạy
Vì thế chúng sinh tên Đại sư
Pháp giới chư Phật khó nghĩ lường
Thành đạo, chuyển pháp, nhập Niết-bàn.*

Nói kệ lay Phật xong, các Bồ-tát dùng sức thần hiện pháp tòa ở phía trên, tuần tự an tọa.

Khi ấy, chỉ trong tích tắc, vô số Bồ-tát ở mười phương đều tập hợp về cõi báu này. Lúc đó, Đức Thích-ca xuất định, âm thanh đảnh hắng của Phật vang khắp mười phương, tất cả chúng sinh đều nghe thấy, phát tâm tin kính Tam bảo. Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Cư sĩ nam, Cư sĩ nữ, Nhân phi nhân mười phương nghe tiếng Phật, thân tâm tịch tĩnh. Nhờ sức thần thông và công đức của Phật, ai nấy đều thấy thang báu, chỉ trong nháy mắt tất cả vút lên không đến cõi báu, tuần tự an tọa. Chư Thiên các cõi trời Phạm thiên, Đại phạm, Phạm sư, Phạm chúng, Quang thiên, Thiểu quang, Vô lượng quang, Tịnh thiên, Thiểu tịnh, Vô lượng tịnh, Vô vân, Phước đức, Quảng quả, Vô cống, Vô nhiệt, Thiện kiến, Nhạo kiến, A-ca-ni-trá cũng nghe tiếng Phật, thoáng chốc đều đến cõi báu, gặp Phật, chư Thiên cúi lạy, tuần tự an tọa. Thấy đại chúng đã tập hợp, từ giữa chặng mây Đức Thích Tôn phóng ra ánh sáng Thị Bồ-tát lực, vòng quanh các Bồ-tát bảy vòng, nhập vào nhục kế các Bồ-tát.

Lúc ấy, trong hội chúng có một Bồ-tát tên Chư Pháp Tự Tại Công Đức Hoa Tử, nhập định Anh lạc trang nghiêm. Nhờ sức của định nên hiện ra tòa Sư tử ở cõi báu này. Tòa cao bằng tám vạn ức cây Đa-la, trang nghiêm bằng bảy báu, kết vô số hoa thơm, chúng sinh thích nhìn,

có thể làm cho tâm chúng sinh an tịnh. Hiện ra pháp tòa này, Bồ-tát Chư Pháp Tự Tại Công Đức Hoa Tử nhẹ nhàng xuất định, chấp tay lạy Phật, nói kệ:

Ánh nhật nguyệt xua tối hiện ra
 Hào quang Đức Phật rọi ba đời
 Như Lai trọn vẹn sức thần thông
 Hơn hẳn ánh sáng của chư Thiên.
 Phật hiểu pháp giới không tri giác
 Như trăng dưới nước chẳng đến đi
 Không sinh không thọ không người tạo
 Tổ ngộ chân thật dạy chúng sinh.
 Ở trong tâm sắc không sắc tâm
 Phương tiện thuyết giảng tâm và sắc
 Thần thông Như Lai tựa huyễn hóa
 Pháp giới cũng thế nào khác gì.
 Tâm tánh chúng sinh luôn thanh tịnh
 Khách trần phiền não làm ô nhiễm
 Chư Phật Như Lai đạt giải thoát
 Thị hiện thần thông lại như huyễn.
 Hư không không đất trụ vào đâu
 Tâm của Như Lai cũng như vậy
 Vì chúng an tọa tòa Sư tử
 Thuyết pháp cam lồ như chư Phật.
 Tất cả đại chúng không đến đi
 Chẳng nghe, chẳng giảng, không thọ học
 Hết thấy các pháp như hư không
 Cúi xin chỉ rõ cõi chân thật.
 Xin Đức Thế Tôn nhận tòa báu
 Gầm tiếng sư tử vì chúng sinh
 Thương xót mọi loài vang tiếng Phạm
 Đốt sáng đèn trí xua màn đêm.
 Đại chúng mười phương đều tập hợp
 Về đây nghe Phật thuyết pháp mầu
 Xin Phật ban bố pháp vi diệu
 Trừ hết tham si cho mọi loài.

Khi ấy, vì thương Đại Bồ-tát Chư Pháp Tự Tại Công Đức Hoa Tử, Đức Thế Tôn lên tòa Sư tử, nhằm giảng nói tất cả pháp vô ngại của Bồ-tát, đầy đủ pháp Phật, mười Lực, bốn Vô úy, nhập tất cả pháp Tổng trì tự tại, bốn Trí vô ngại, đại thần thông, pháp luân không thoái chuyển, an trụ không thoái lui, bao quát tất cả các thừa, khắp pháp giới, không phân biệt, biết căn tánh của chúng sinh, pháp giới chân thật, kiên cố, không trở ngại, diệt sạch oán địch nơi bốn ma, đoạn trừ mọi phiền não ác kiến, đạt phương tiện quyền biến tối thượng, tâm bình đẳng không hai, vào các cõi Phật không ngăn ngại, thuyết pháp chân thật, không phải giác, không phải không phải giác, quán tướng bình đẳng của mười hai nhân duyên, trọn vẹn trí tuệ trang nghiêm, thân Phật, âm thanh Phật, trí tuệ không cùng tận. Giảng bốn Thánh đế để Thanh văn thanh tịnh thân tâm, Bích-chi-phật bước lên Thánh vị, Bồ-tát Đại thừa đạt pháp tự tại, trình bày công đức và pháp của chư Phật, công đức của Bồ-tát, phá tan lưới nghi cho chúng sinh, đánh bại tất cả tà thuyết, tăng trưởng chánh pháp của Như Lai, hiển thần lực của Phật cho chúng sinh. Với mục đích đó, Như Lai lên tòa Sư tử.

Lúc này, Bồ-tát Bảo Trượng nương thần lực Phật, nhập định Anh lạc trang nghiêm. Nhờ sức của định, tất cả đại chúng đều trang nghiêm bằng các báu vật; Bồ-tát Xứng Lực Vương, nương nơi thần lực Phật, nhập định Liên hoa, làm cho đại chúng đều được hoa thơm để cúng Phật và các Bồ-tát. Bồ-tát Đại Hải Trí Tuệ nương vào thần lực Phật nhập định Diệu hương làm cho đại chúng được hương thơm để cúng Phật và các Bồ-tát; Bồ-tát Bảo Vọng nương nơi thần lực Phật nhập định Quang minh, làm cho thân đại chúng đều rực sáng; Bồ-tát Bi Tâm nương nơi thần lực Phật nhập định Vô thuấn, làm cho đại chúng chiêm ngưỡng mãi kim dung của Phật; Bồ-tát Vô Biên Tịnh Ý nương nơi thần lực Phật nhập định Hỷ, giúp đại chúng vui thích nghe pháp; Bồ-tát Trang Nghiêm Nhạo Thuyết nương nơi thần lực Phật nhập định Tịch tĩnh ý, giúp đại chúng trừ chấp năm ấm; Bồ-tát Nhất Thiết Pháp Thần Túc Vương nương nơi thần lực Phật nhập định Bất vong, khiến đại chúng chuyên niệm về tâm Bồ-đề không quên; Bồ-tát Dũng Kiện nương nơi thần lực Phật nhập định Vô thắng giúp đại chúng hàng phục các ma; Bồ-tát Phá Ma nương nơi thần lực Phật nhập định Hoại ma, nhờ sức của định nên tập hợp một ức Ma vương ở tam thiên đại thiên thế giới về cõi báu này.

Đến nơi chúng lay Phật, chấp tay, cung kính bạch Phật:

www.daitangkinh.org

–Xin Đức Thế Tôn thuyết pháp cam lồ cho chúng sinh. Chúng con nhờ thần lực của Bồ-tát Pháp Ma mà trừ hết nghiệp ma, không tổn hại đại chúng.

Đức Phật nói:

–Lành thay, lành thay! Thiện nam! Ngày nay các người đã lìa bỏ nghiệp ma, nhờ vậy đời sau cũng sẽ trừ hết nghiệp ma.

Thiện nam! Như một căn phòng tối tăm hơn trăm năm, nay được một ngọn đèn chiếu sáng, bóng tối được xua tan. Các người cũng vậy, vô số kiếp tối tăm ngu si, nay được diệt trừ như mặt trời, mặt trăng soi sáng. Người an trụ tín, giới, thí, tuệ, định cũng thế.

Thiện nam! Ngày nay các người nhờ duyên thỉnh Phật thuyết pháp mà trừ hết vô minh ngu tối, làm gương trí cho chúng sinh.

Khi ấy, trong chúng có một Bồ-tát tên Pháp Tự Tại Vương, thưa Phật:

–Bạch Thế Tôn! Cảnh giới của Như Lai không thể suy lường. Vì sao? Vì Như Lai phát tâm sẽ thuyết pháp để tập hợp đại chúng. Vì trí giác trang nghiêm pháp lớn, thần thông, được vô lượng chúng sinh tán thán, thân tâm tịch tĩnh, giải thoát, và được các Đức Phật nơi mười phương ngợi khen, trọn vẹn mười Ba-la-mật, thành tựu phương tiện thần biến, phá tan nghi của chúng sinh, đánh bại tà thuyết thế gian, phân biệt rõ pháp giới, đạt trí vô ngại, đủ trí niệm, dũng mãnh, thành tựu bốn Trí vô ngại, biết căn tánh lợi độn của chúng sinh, thuyết pháp tùy sở thích, giảng pháp thanh tịnh, hiểu các loại ngôn ngữ, đạt Phạm âm thanh tịnh, thành tựu trọn vẹn tâm Từ bi, không dao động trước tà luận, kiên định, vững chãi như núi Kim cang, tu ba tướng, dựng cờ pháp, vượt sông sâu mười hai nhân duyên, dứt bỏ chấp thường, đoạn, điều phục đại chúng, vô số kiếp đạt pháp tối thượng, trị mọi bệnh tật như thầy thuốc giỏi, không kinh sợ khi nghe pháp mâu nhiệm, trang nghiêm thân bằng ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, đủ ba mươi bảy phẩm Trợ đạo và tám Giải thoát; ba nghiệp thân, khẩu, ý thuần tịnh không tạp uế, khiến tất cả chúng sinh đến nghe pháp; không bị cấu do nhiễm bởi pháp thế gian, luôn an lạc, tu tập pháp giới, bố thí pháp mâu, không chán ghét, không tham đắm pháp hữu vi, đủ tánh Tam bảo, thấu phục chúng sinh, mở tạng pháp Phật, hộ trì pháp Phật, đủ vô số trí tuệ công đức, suốt vô lượng kiếp tu tập trang nghiêm công đức, mong đạt một hành, một tâm, một sắc, một xứ. Các Bồ-tát công đức như thế đều tập hợp về đây. Cúi xin Đức Như Lai thuyết pháp vô ngại của Bồ-tát, lợi

ích cho Bồ-tát ba đời, giúp người mới phát tâm đạt bất thoái; người đã phát tâm từ lâu được tăng trưởng, hành đạo Bồ-đề, đạt ý tịnh; Bồ-tát bất thoái pháp Phật; Bồ-tát một đời thành Phật trang nghiêm an lạc; Bồ-tát hậu thân đạt Bồ-đề vô thượng; chúng sinh định tánh thêm nhân duyên lành; người chưa định tánh thì tạo nhân duyên, người chưa nhập pháp Phật được nhập; người đã nhập pháp Phật càng kính pháp; người thích ba thừa lại nói pháp Nhất thừa, đem an lạc cho hàng trời người.

Bạch Thế Tôn! Như Lai ra đời là vì các việc không thể nghĩ bàn đó.

Thế Tôn! Hiện nay các Bồ-tát trong đại chúng ở đây đều đủ khả năng hiện thông lớn. Như vậy, chư Phật và chư Bồ-tát là không thể nghĩ bàn.

Thế Tôn! Vì sao chúng sinh càng bị vô minh che lấp càng nặng, tuy thấy thần thông của Bồ-tát như thế nhưng vẫn khởi tâm thấp kém của hàng Thanh văn, Duyên giác.

Thế Tôn! Ngay lúc phát tâm Bồ-đề, Bồ-tát đã hơn hẳn Thanh văn, Duyên giác.

Thế Tôn! Như người bỏ lưu ly lấy thủy tinh, chúng sinh cũng thế, bỏ Đại thừa, thích Thanh văn, Duyên giác thừa. Nếu có chúng sinh đã phát hoặc sắp phát tâm Bồ-đề vô thượng thì sẽ đạt công đức như vậy. Lúc ấy ba mươi ức na-do-tha trăm ngàn vạn ức chúng sinh, trời, người phát tâm Bồ-đề vô thượng.

M